

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egy évre 10 frt - kr.
Fél évre 6
Negyedévre 2 50
Egy hónapra 1
Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONVITZ.**

Hirdetési díj:
Hat hasábon petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többes-
hirdetések alkú szerint jutányos áron vétetnek fel.

Párbajhősök

(S. A.) Aradon történt az eset, de ép úgy megtörténhetett volna Debreczen, Budapesten, Pécsen, Kutyahagason, vagy Jász-Kis-Elő-Berény egyházán, hogy egy irnok ur, aki magát piramidális párbajhősnek tartja, provokált egy másik urat, a kiről mikor megtudta, hogy csak kereskedő segéd, elállott az elégtételkéréstől, valószínűleg, mert nem akarta párbajhőssé avatni.

Igen ám, csak hogy a kereskedő-segéd is jogot formált a párbajhős titulusra s az „Aradi Kereskedők Köre” választmányától bizonyítványt kért párbajhősi mivoltára nézve. Az „Aradi Kereskedők Köre” szívesen tanusította — miért is ne tette volna — a kereskedő segéd párbajhősi jogosultságát.

Felületesen nézve ezt az eseményt, inkább nevetségesnek, mint bosszantónak tűnik fel s egyéb modern léhaságok mellett jól esik egyet kacagni a lovagiaskodó urak fölött is. De ha mélyebben vizsgáljuk a dolgot, egy beleg társadalom újabb kóros jelenségével találkozunk és érdekes adatokkal gazdagíthatjuk a mindinkább szaporodó társadalmi kinövésnek sorozatát.

Tagadhatlanul érdekes jelenség mindjárt az, hogy a törvény által tiltott és büntetett — igaz, rendszerint csak enyhén büntetett cselekmény, még ma is érdemszámba megy, mert hiszen a

nagy urak, törvényhozó politikusok, társadalmi kapacitások, szóval az irányadók szolgálnak jó példaadással s ezeket utánogni, majmolni ősi szokás; a mit ők csinálnak, azt utána csinálni érdem.

A másik, nem kevésbé érdekes jelenség, a becsület osztályozása állás és foglalkozás szerint. Hiába, mi már a modern hülyeség létrájának olyan magas fokán állunk, hogy az irnok ur a demokrácia színt nevében lovagias ügyben nem áll szóba a kereskedő segéddel. Lehet az a kereskedő segéd kifogástalanul jellemes ember, önértetes ur, a ki az irnok urat nyakon is vágja talán, ha az megsérti, az irnok ur még se áll vele szóba lovagias ügyben, mert azt mondja, hogy a kereskedő segéd a rőf lovagja, a kivel nem lehet párbajozni.

Holnap talán hallani fogjuk, hogy a miniszter ezentul csak minisztertől felfelé párbajozik, a képviselő csak nagyságos urakkal, az ügyvéd csak diplomás emberekkel, az irnok csak azokkal, a kik 15 frton felüli fizetésért egész nap körmölnek az irodában. És így tovább. Utoljára a szabó inas sem fog ököltre menni a cipész inással, hanem egy hegyeset köpve felemeli a fejét s kijelenti, hogy nem birkózik, mert nem egyenrangú vele, lévén a foglalkozása alacsonyabb fokon, mint az övé.

A németországi diákvárosokban van csak olyan párbajmánia, mint nálunk. Egy ilyen diákvárosban történt, hogy

egy ur az utcán erélyesen rendre utasít egy hencgő diákot.

A diák felfortyanva a vakmerőségen, oda ugrik s nevéét kéri az idegennek, mert természetes, hogy vérnek kell folyni. Az átadja révjegyét, melyen egyszerűen csak a neve volt nyomtatva, mire a diák még így szól az idegenhez:

— Párbajképes ön?

— Nem — felel a másik, magam keresem a kenyeremet.

Nem sokára talán mi is ott tartunk, hogy aki saját keze becsületes munkájával keresi a kenyerét, az egyszerűen párbajképtelen lesz, ami különben fölötte hasznos volna, mert legalább meg lehetne különböztetni a hasznos munkást a társadalmi herétől.

Fájdalom, erre nincs sok reményünk, mert az erkölcsi testületek gondoskodnak arról, hogy a hozzájuk tartozók valamennyien párbajozzanak, hőködjenek, lövöldözzék le, vagy kaszabolják szét egymást, vagyis inkább, — mint ahogy leggyakoribb — karcolják meg egymás bőrét lovagias uton.

Ez ellen a kör ellen pedig csak úgy védekezhetnek a társadalom, ha minden tagja cipész segédétől felfelé alaposan megtanulná a kardforgatást francia és olasz rendszer szerint, azután még a céllövészetben is mindenki műlövőnek képezné ki magát. Ha a borkarcolások helyett halomra hullanának párbajban az emberek, akkor végre is

Beszéd- és értelemgyakorlat.

Irta: **Lipcsy Ádám.**

»Nem a munka nemesít, hanem az a latere miniszter.«

Eötvös Károly asztal fölött való beszélgetéseiből.

Nem merek magasabb igényű címet adni ezen írásomnak, mert nem szeretnék az izléstelenség főbenjáró irodalmi bűnébe esni. Minthogy pedig Velenczéről már a budai, államiag segélyezett bargyuda képezhető hülyéi is szerkesztettek egyszer-másszor penzumot, nyilvánvalóképen csak némi előzetes kérelem, engedelem iustálás után lehet és szabad a jó-izlés kötelező szabályainak sérelme nélkül újfent ezt a lejátszott, foszladozó hirt megpendíteni.

Meg azután idegenben, magyar voltának egyedülségében, igazán kedve szoityan az embernek egy kis önkényes beszéd- és értelemgyakorlatra, fogja-e a talian penna, tinta az édes magyar szót, keserű magyar gondolatokat?

Ha van a teremtett világnak egy boldog zuga, a hol csorbátlan épségben uralkodik a vajdának e sorok élére szurt gunyoros természetbölcséleti axiomája: vita nélkül a »tengeri város«, Velence az.

Nemes, szabad, boldog a nép; daczára, vagy talán azért, mert szemmel láthatóan, soha semmit sem dolgozik.

János pap országa, a hol örökké vasárnap van.

Először is mindenki addig alszik, a mig a hasára sütő déli nap melengető sugarai föl nem csikandoznak. Hajnali nyolcz óraker még csak egy-két asitózó, nyújtózkodó bolti szolgálta tesz-vesz a szellőztetett boltokban s szimulálja a rendes napi tisztogatást.

A nap eltelik a piazzaakon, rivan, dogepalota s templomok enyhe hűsén való ácsorgással. Mindössze két társadalmi osztály végez valamely nyilvános foglalkozást. Egyik a gondola-kihuzó aggharczosoké, másik a tőkehal-sulykoló zsenge ifjuságé.

Ugy kell lenni, hogy az egész Velence helyett valakik mások teljesítik a mindennapi kenyéért járandó verejtékes munkát. A mi kényelmes, bölcs és kiválóan uras berendezkedés.

A jókedvű naplopás zavartalan életöröme persze városzerte batran, szabadon zengő dalban keres kitörést. Sőt az igazat megvallva a hajdani Zeccából atalakitott carceri giuziari ólomfödele slól is nem a megkínzott rabok keserves üvöltése, hanem a boloncos nóták, érzelmes opera-foszlányok szállidosnak a járókelők kellemesen csaldótt fülebe.

A kiválóan gyakorlati hivatásuk közzül itt vitték a legnagyobb tőkélyre a szivarvesztéses férfias iparágát. Ez már nem is ipar, hanem szabad művészet. A nyájas idegen

ragyujt egy szivarra, vagy cigarettére s ettől a vezetes pillanattól kezdve többé nem szabad es független polgara teszem az U. S. A.-nak, hanem csak akarat nélkül való médi-uma egy kis véglesi nobilnak. Szivar és türelem fogytiglan követ ő bármily kalandos utaidon, mert eleve tudja, hogy mint mindennek a világon, a te szivarodnak is két vége van. Egyik a tiéd.

A boldogabbikra azonban ősi helyi szorgalom révén ő tart számot s kellő pillanatban figyelemzetet egy szemrehányó tekintettel: hogy egy olyan duggazdag excellenzának, mint te vagy, nem illik a körömpróbaig, bajuszpörzsölésig elbagóznod a kérdéses dohánycsutakot.

Szinte azt hinné az ember, hogy született velencei az ntolsó doge óta egyáltalában nem gyujtott még rá egész, hogy úgy mondjam új szivarra.

Dicső nyomor ez, mely bármily rongyosan, de mindig ünneplőben jár.

A hatóságok, egyháziak, világiak szakadatlan ünneplesekre hívják föl plakátokon a concittadiniakat: A venti settembre, az amburuzói herczeg hazaérkezése az északi pólar-rül, VII. Pius pápa választásának százados évfordulója, garasos zarandoklás hajón a San Giorgio di Maggiore-hez.

Azontul minden este a világ első zene karának potya hangversenye a világ legszebb disz-szálájában, a San-Marcon . . . Hát csupa

A címre tessék ügyelni!

yunk.

n.

megunnák a lovagias hősködést s megtanulnák egymást becsülni.

Erre azonban ne számítson senki, mert nagyon sok ember van, a kinek egész idejét a kenyérkereső munka veszi igénybe és nincsen ideje megtanulni a vivást, céllövést.

A kiknek pedig van idejük, azok lovagiaskodnak, hősködnek tovább.

Debreczen, október 9.

Bizottsági ülések. A képviselőház bizottságai ma megkezdik működésüket. Az állandó igazoló bizottság ma délben ülést tart a nyári parlamenti szünet folyamán megválasztott négy új képviselő megbízólevelének az átvizsgálása céljából. A véderő-bizottság pedig pénteken délután összejött, annak a jelentésnek a tárgyalása céljából, melyet a kormány nevében Fejérváry báró honvédelmi miniszter tegnap nyújtott be a honvédegy hadosztályának a galícia nagy hadgyakorlaton való részvétele tárgyában.

Elsőbbségi jog. A bünből is dicséreteket facsarni ki, ez most a jelszó. A szászok itt is, ott is felülik a fejüket s Magyarország városainak nevet szászra akarják átváltoztatni. Ugyanazt kérjük minden józan embertől, vajjon Franciaországban, vagy akár Onió államban az ilyen nációt nem vernék-e agyon? Ezt csak mi magyarok tűrjük, sőt a kormány elnök urnak és híveinek alkalmas citrom egy kis dicsőség kifacsarására. Széll Kálmán nem fogja helyben hagyni azokat a minicigalaj halározatokat, a melyek a magyar városneveket eltörlik a föld színéről. Maga az hogy lehet Magyarországon politikai időszak, a mikor a nemzetiségek fejében ilyen örültségek nemcsak megfogamoznak, de keresztül is is viszik, az szomorú jel, de hogy ennek az idióta örültségnek helyben nem hagyásából érdemet faragunk, az még szomorubb.

Olyan, mintha mindazok, a kik rablógylkosságot el nem követtek, a Szt-Isván-rend nagykeresztjét kérnek a maguk számára.

Amde a legszomorubb jele az időnek nem

ünnepek, szórakozás, multság it. az élet, melyet egy pillanatra sem zavar meg fontos eseményekben a disszonáns, recsegő kocsi-zörgés.

Gumiradlin jár itt maga az élet s a vízi utcák idegterpő pokoli zöreje helyett almatag hablósogással andalítanak.

Nem avatom magam a magas politikába, csak annyit mondom, hogy ezt kár volt viszszaadni a taliánnak. Persze ott volt elhibítva a dolog, hogy dicső Nagy Lajosunk annak idjén beérte a hódolati adó ígéréssel a ravasz velencei kalmároktól; holottan inkább alaposan be kellett volna kebelezni a magyar szent koronába. A későbbi osztrak összbiraldalomból persze mindenki kifelé kívánczolt, mint egy megunt, futó viszony terhes kötelekeiből.

A magyar embert így is nagy számban vonzza ide a szive. Kitérszik az főleg husvét, pünkösdi idején, mikor csak úgy visszhangzik a Márkus-ter a magyar szótól.

Persze nekünk, keleti despotáknak, tetszik ez a koldus eldorádó. Majdhogynem angoloknak érezzük magunkat benne.

Megörvendeztet, hogy a bankókból egy maroknyi numizmatikai gyűjteményt ad vissza az élmeles pinczellér. Fejedelmi kéonyvel boraválózunk le a patriarkától az utolsó facchinóig ezt az egész mesevárost. — Sehol nincs a réz valutának akkora becsülete, mint itt, hol a nikli már törvényesen ércpenz számba megy.

Nincs ragadósabb betegség az isteni he-

a nemzetiségek vak örültsége, nem a lelkes hívek tálczókolhatnamsága, hanem az, hogy hogy Széll Kálmán ur miképpen menti meg a hazát?

A helyett, hogy egyszerűen visszalökne a szász keptelenségeket, a bécsi felhivatalos Pol Corr. útján kijelenti, hogy:

„A magyar helység neveket a hivatalos használatban elsőbbségi illeti meg a német helységnevekkel szemben.”

Tehát jogos a német helységnevet hivatalos használat is — a magyar törvény szempontjából a magyart — csak éppen elsőbbségi jog illeti meg? Mi ez, hanem szándékos kijátszása a Tisza pecsét rendeletének és Banffy-játszása a Tisza pecsét rendeletének és Banffy-játszása a Tisza pecsét rendeletének és Banffy-játszása a Tisza pecsét rendeletének? Ez az féle helységnevekről szóló törvénynek? Ez az ur kijátssza a magyar törvényeket, a magyar érdekek legfontosabbját: a nemzeti egységet oda adja, hogy a szászok ne haragudjanak oda, mert ő excellenciájának dicséret kell, minél több dicséret. Magyar hívei akkor is dicsérik, ha Magyarországot úgy, a hogy van, eladná. Ellenben a szászok csak akkor dicsérik, ha az ő szájuk íze szerint tesz. Világos hát, hogy Széll Kálmán ur, a magyar állam kizárólagos jogából elsőbbségi kötvényt csinál!

A függetlenségi párt értekezlete. A függetlenségi és 48-as párt tegnap Kossuth Ferencz elnökletével értekezletet tartott. Tárgyaltak a trónörökös házasságának ügyét és a kormányok a kvótadöntésre vonatkozó előterjesztését.

A képviselőház ülése.

Debreczen 1900 okt. 9.

Megnyit az országház. Megöttek a honatyák, a nyaralástól lesült arczzal, pihent idegekkel, újult erővel, új harczokra, új küzdelmekre.

Népesek voltak a folyosók, szokatlanul nepesek. A miniszterek már 10 óra előtt bevonultak a folyosókra, s tíz óra már szongott a folyosókon a sok képviselő.

A helyzet signaturája különben «választások előtt». A hazafelé való beszédek már nyugtalanokodnak az emlékekben, s sűrűn kerülnek szoba a beszámolók.

Vajh' mit hoznak ránk a választások? mit hoz ránk az új ülészek?

nyelésnél. A Velenczébe érkező idegen pár nap alatt okvetellen megkapja. Perze eleinte úgy megdolgoztatja a Bädcker, Muray, meg az eleven Cicerone-had, hogy keze-lába kopik, szeme megfajdul a mohón kapott rengeteg műélveze től; hanem aztán akár betekig, hónapokig el lehet a nélkül, hogy eszebe jutna, hogy még van valami lárnivaló, a mit vétek volna elmulasztani.

Ebben a stádiumban már meghonosult a Velencze-járó vendég.

Mintha nem is a Tisza-Maros szögén, hanem itt a lagunák közös közepén ringott volna bölcsjeje, versenyt lopja az édes, verőfényes napokat a benszülőttekkel.

Ez az actualitázó tehetsége egyszerű virtusa Velenczenek. Ez tezi mindenek fellett gyógyító erejüve mindenféle idegnyavalya ellen.

Az a nyugtalanisági láz, mely a téli jourok uralkodó tarsalgási themájává avatta nálunk a «hol nyaralunk?» kérdést, kétségkívül hova tovább oda fog fejlődni, hogy aktualissá lesz, a «hol öszelünk?» tarsadalmi probléma.

Hát bizony csak Velenczében öszelünk, mert itt az ősz majdnem olyan búbajos szép, mint Szegeden, Kecskeméten, vagy a nagy magyar alföldön. Csak hogy a mi alföldünk szerencsére nem hullámzik, (mert már laborotváltak róla a rengő kalásztenger), míg Velenczének a talaja is örökké eleven mozgásban van.

És sehol másutt nem találni annyi üde és üdítő hangulatot, benyomást, mely valóság-

Nehéz helyzetünk van most nekünk függetlenségieknek. A régi, nagy hatalmas ellenfél, a kormánypárt mellé egy más, nem ellenfél, de ellenség csátákozott. Nem olyan hatalmas, mint az előbbi, de veszedelmes. Veszedelmes, mert akaamunkában igyekszik cseljait elérni, mert nem riad vissza semmi eszköztől, mert paktál a baza legnagyobb ellenségeivel, csak hogy diadalmasan kerüljön ki a választási harczokból. Ez a néppárt.

Ha valaha ő szertartásra, erőre és leleményességre volt szükségünk, most van. Ha valaha kimutathattuk igaz magyarságunkat, most kimutathatjuk. Fel, az igaz ügy és Isten nevében.

Az új ülészek tehát megnyit. Képviselőink hisszük, éppugy meg fogják állni helyöket, éppugy harczolnak az igazsáért, lakadatlan buzgalommal, kitartással és eréllyel, mint eddig. Támogassa őket oiveknek belejök helyezett bizalma.

Elnök i jelentések.

Percezel Dezső elnök 11 óra tájt megnyitván az ülést, bejelenti, hogy a király születésnapja, nemkülömben a nevenapja alkalmából a Ház szerencsekívánatait fejezte ki a trón előtt. Bejelenti továbbá, hogy Sztávy József koronaőr meghalt. A Ház ezt részvételt vette tudomásul.

Elnök jelenti, hogy a rimaszombati kerület orsz. képviselőjévé Török Istvá t választották meg. (Éljenzés a szelsőbaloldalon.)

A kvóta.

Elnök beterjeszti a kvóta ügyében történt királyi döntést tudató miniszterelnöki átiratot.

Kossuth Ferencz: Indítványozza, hogy ez a tárgy napirendre tűzessen, hogy a Ház megvizsgálhassa, vajjon a királyi döntés a törvényeknek megfelelő módon történt-e? (Helyeslés.)

Elnök: Kimondja határozatilag, hogy a miniszterelnöki átirat annak idején napirendre fog tűzteni.

Miniszteri előterjesztések.

Széll Kálmán miniszterelnök: Beterjeszti a konzuli illetekekről szóló jelentést és az állami számvévesztéseknek az 1900. év második negyedéről szóló jelentését.

Báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter: Beterjeszti a honvédségnek a jásói nagy hadgyakorlatokban való részvételéről szóló jelentést.

gal megifjítja az élet harcában elernyed, fardat lelket.

Nem is kell egyéb gyógyjavallat, csak esténkint külni a Márkus-terre, a hol ezüstös holdfény-fürdőt, fülbemászó muzsikát, tarka, vidám élet pörörámját s a földteke leglányabb kavéját kapja az ember 25 czentésimiert.

Hangulatos itt még az a 3-4 ószbecsavarodott, potrohos virágárusleányka is, a kinek érzelmi tradíciói visszavezetnek a Don Carlos deli legénykorába, sőt uram bocsa, olykor azt hiszem, a dicső lord Byron genialis, nagyszerű velencei lumpolásáiglan.

Sajátságosan jár az ember az olasz nő szépséggel egész Itáliában és épen Velenczében is.

Az antik szobrászat alapelve a természetől volt véve. Minden álatnak a hime szebbik. Az emberi test szépségének ideálja a tökéletes férfi volt.

És mintha ez a klasszikus hagyomány évezredekden át fentartotta volna uralmát a maga földjén. Olaszországban mindennapi látvány egy-egy igazán szép férfi, ellenben a legnagyobb ritkaságok közé tartozik egy igazi női szépség.

A ki meg idegei idején, annak többnyire a nője bájoló, a férfja pocskék.

Persze nem Don Carlos ó trónkövetelő feriségét értem, a ki évek hoszu során volt ünnepelet első lionja a velencei elegáns és kevésbbé elegáns, sőt egészen nepies hölgyi-lagnak.

Munkarend és inkompatibilitás.

S z é l l Kálmán: Javaslátot tesz a Ház munkarendje dolgában. Javasolja először is, hogy szerdán a ház vegye tárgyalás alá a gazdatisztekről szóló javaslatot. Valószínű, hogy a pénzügyminiszter már szerdán be fogja terjeszteni a költségvetési javaslatot, melynek tárgyalását a bizottságok azonnal megkezdhetik. Míg a bizottságok munkája folyik, addig a Ház elintézheti az erdei munkásokról, a dohánykertészekről és a közérdekű öntöző csatornákról szóló javaslatokat. Ezeknek az elintézése után a Ház plénuma elé fog kerülni a budget, úgy hogy tehát a ház hónapokig el lesz látva munkával.

R a k o v s z k y István: A miniszterelnök által előterjesztett munkaprogramban sajnálattal nélkülözte az inkompatibilitás rendezéséről szóló törvényjavaslat kitátságba helyezését, pedig az a mostani állapotban valóságos rákfeneje az országnak és a közéletnek: nérmégiben is igen szomorú jelenségeket idézett elő annak rendezetlen volta, sőt egy kinevezés is csak a mostani rendezetlenség mellett volt lehetséges. Erről majd máskor fog szólni, most arra kéri a miniszterelnököt, nyugtassa meg a házat, ez a dolog még idejekorán és minél előbb rendeztetni fog. (Helyesles a bal és szélsőbaloldalon.)

S z é l l Kálmán miniszterelnök: A képviselő urnak felszólalása h nem is volt felesleges — mert hiszen jogával szabadon élhet — de nem volt szükséges. Szólok azokról a tárgyakról tett javaslatot, a melyeket a kormány készít és terjeszt elő, nem pedig azokról, a melyek a Ház valamelyes bizottsága. Ez a distinció elkerülte felszólaló éles elméjét és ki különben csak sürgetni akarta ezzel az ügyet, de mivel pikantéria nélkül sem felelni sem kérdezni nem tud (Derűtség és tetszés jobb felől) most is azt kever bele, a mikor bizonyos kinevezést említi. Majd ha, a mint megígerte, bővebben kifejti azt a dolgot, akkor felel neki, akkor áll elébe, most csak kijelenti, hogy tudtával nem történt semmiféle olyan kinevezés, a mely bármely tekintetben inkompatibilis volna. Az inkompatibilitásról szóló javaslatot szóló nem késlelteti, sőt nemcsak hogy nem ellenzi, hanem annak még a jelen országgyűlés alatt leendő tárgyalását kívánatosnak tartja. (Mozgas bal felől.) Nem mond határidőt . . .

M o l n á r Jenő: Ez a baj!

Szél Kálmán miniszterelnök: Nem baj, mert még a jelen országgyűlés tartama alatt öhajja szólok a javaslatot tárgyalatni. Hogy

Hja csak volt. Most már se pénz, se posztó, akarom mondani, se korona, se kalandok.

Erdekes, hogy a Don Carlos utolsó, rendületlen híve magyar ember volt, Zimay László.

Talán egyáltalában ő volt ennek a modern pogányságnak az utolsó hívője. Hanem ő aztán milliókkal fölért, mert mindent elhitt, a mit épen valakinek eszébe jutott, hogy vele elhitesse.

Egyebek közt Vadnay Andor főispán, vagy Krajtsik Ferencz közigazgatási bíró, szóval egy komoly méltóságos ur a Kis pipában elhittette Zimay bácsival: hogy Szana Tamás érdemes íróársunk azért jár évről-évre Velenczébe, hogy itt találkozzék Don Carlos-szal, kinek ő, már mint Szana, közeli atyafia.

A boldogult kitűnő muzsikusz nagy rendjel-kedvelő volt és es sokáig, kitartóan kurizált Szanáknak, hogy eszközöljön ki a számára a fenséges atyafiától legalább egy kisujnyi Calatrava rendjelt.

És igazán nem volt szép Szanatól, hogy nem tette meg a kedvét az öregnek.

Három egyszerű, fekete gondola sikamlit át a Ponte dei Sospiri márvány íve alatt. A középsőben egy ószhaju, fájdalmas asszony ül, csak olyan hosszú fekete fátójjal, mint akármely gyászos özvegy.

Ez Margherita királyné, a meggyilkolt Umberto özvegye.

mikor? Majd ha a bizottság elkészül a javaslatával (Mozgas bal felől. Szólok oda fog hatni, hogy az mielőbb megtörténjék. (Élénk helyeslés a középén.)

P o l ó n y i Géza: Rakovszky elért annyit a felszólalásáért, hogy kaptunk egy némileg megnyugtató nyilatkozatot az iránt, hogy az inkompatibilitási törvény meg fog alkottatni még ezen országgyűlés tartama alatt, a mely úgy sem áll már törvényes alapon (Mozgás és Ohó! felkiáltások jobb felől.) De mivel maga a miniszterelnök tette meg azt a helyes diszkrecziót, hogy a javaslatot nem a kormány, hanem egy bizottság készíti elő, a mely erre a megbízatást már évek előtt nyerte, a nélkül, hogy jelentését beterjesztette volna, ennél fogva nekünk más szankczióról is kell gon oskodnunk, hogy a Ház határozatának érvény szerzetessék. Az elnököt illeti a kötelezettség, gondoskodni arról, hogy az a bizottság, a mely a megbízatást nyerte, felhívásuk ennek teljesítésére. Megkéri ennél fogva az az elnököt, hogy a legközelebbi ülések egyikén tájékoztassa a házat, mi az oka annak, hogy a bizottság még sem felelt meg feladatának; majd azután a ház dolga lesz, az elnöki jelentéshez képest a kellő utasítást megadni az iránt hogy határozata tetjesítessék. (Helyeslés a középén és baloldalon.)

S z é l l Kálmán miniszterelnök: «Nem osztja Polónyi nezetet, hogy az elnök vagy a ház az egyik bizottságot megrendszabályozza. A bizottság munkája nagyon szövevényes. Ha meg se kezdte volna munkáját, akkor jogosult volna Polónyi vádja, de a bizottság dolgozik a bizottságot is küldött ki. (Derűtség balról). Polónyi ok nélkül sürget, a mikor szólok kijelentem, hogy kolló határidőn belül, vagyis még a jelen országgyűlés alatt öhajja letárgyalni a javaslatot.

A jelen országgyűlés még áll, éppen most tett szólok hónapokra elegendő javaslatot a munkára, a mi igazolja, hogy nincs szándékában szólnak a korona elé annak felosztalása iránt javaslatot tenni, ennél fogva feleslegesnek tart minden ok nélküli sürgetést. (Helyesles jobból.)

P o l ó n y i Géza: Szavai értelmének helyreigazítása czimén szólok. Nem érti, mi ragadhatta el annyira a miniszterelnököt . . .

S z é l l Kálmán miniszterelnök: A vád!

P o l ó n y i Géza: Hiszen nem a miniszterelnököt vádoltam. Maga a miniszterelnök disztngvált úgy, hogy eonek a javaslatnak az előkészítése nem a kormány, hanem a bizottság feladata. Már pedig ez a bizottság

Mindannyiunk előtt, a kik, mert egy kicsit szerelmesek vagyunk szépséges Itáliába s ép ezért kettős haragot tartottunk a monzai galád szörnyett miatt, megfoghatatlan rejteley volt, hogy vetemedhetik ilyesmire egy talián, kinek nyomoruságát is megaranyozza a természet pazar szépsége, tömérdek ingyen ajándéka.

Hiszen ez alatt a sugárzón, mélyen kék ég alatt nincs egyéb gyászos látvány, mint épen a rendőrség.

Genovában széles fekete flóros czilinderével, elefántcsontvégű fekete botjával olyan, mint egy saját páciensének temetésére menő orvos.

Velenczében pedig ifnytelen fekete posztó sisakos határozottan egy gyászoló tűzoltó benyomást kelti.

Ez nyilván az ellentét s az idegenek kedvéért van így elrendezve, mert otthon úgy se látott még egyikünk se gyászos tűzoltót.

Hogy kvittek legyünk, konstátalom, hogy lovas tűzoltót pedig csak egyedül Budapesten lehet anno Bárány Nándor Ernő, látni.

Ellenben itt Velenczében tömérdek a sarkantyú pengető, kosaras szablyás olasz huszártiszt.

A menykőbe is, csak nem vízi-lovakon lovagolnak?

évek óta ki van küldve, és semmiféle jelentést nem tett. Ez mutatja, hogy szükség van más szankczióra is, mint a miniszterelnök kijelentésére. A miniszterelnök urnak semmiféle deklamációja nem fogja meg nem történet tenni ezt a tényt, hogy a bizottság éveken át nem felelt meg megbízatásának. (Ugy van! ugy van! bal felől.)

M a d a r a s z József: Meg van győződve a miniszterelnök jóakaratóról, de a legjobb akaratot is meghiusíthatják az idő, a körülmények; nem veheti tehát rossz néven a miniszterelnök, ha ő is, habár bizik a min. elnök kijelentésében, csatlakozik Polónyinak az elnökhöz intézett kéréséhez. De neki is van egy kérése az egész kormányhoz, különösen a vallásügyi miniszterhez, és ez az, hogy a neptanítók fizetése meg a jelen országgyűlés tartama alatt megjavíttassék.

E l n ö k: Ha senki sem kíván szólok, a vitát bezárja. A miniszterelnök javaslatát munkarendre vonatkozólag a Ház egyhangúlag elfogadja.

A tétovázó miniszter

Wlassics Gyula magy. kir. vallás-és közoktatásügyi miniszter igen kellemetlen helyzetbe jutott, melyből ugyan férfias elhatározással egyszerre kigázódhatott volna, de ezt nem mer te tenni: mert nem akart ellenkezésbe jutni a miniszterelnök kormányzati főelvvel: «Jóba lenni mindenkivel.»

Természetesen Wlassics is úgy fog járni mint a miniszterelnök; a mindenféle sugárzó jóakarát egyik félt sem fogja kielégíteni, sőt a miniszter elhatározását az ellenlábás táborok mindegyike serelmesnek fogja találni.

A relegált egyetemi hallgatókról van szó.

Mindenki emlékszik még arra a tényre hogy az egyetemi tanács a volt rektor, Ponor Thewrewk Emil dr. elnöklete alatt a radikális párt három vezetőjét egy évre az egyetemről kizárta.

Ez a kizárás nagy reczenzst keltett mert egyoldalú volt. Az egyetemen éppen a jelen tanév elején féktelen agitáció folyt. Lelkellen izgatók bedobták a felekezeti úszköt az ifjuság szentélyébe, úgy hogy a legutóbbi egyetemi választásaknál tulajdonképpen zsidók és keresztények állottak egymással szemben.

A volt rektor maga is politikát csinált a dologból és a helyett, hogy a féktelen agitációt megszüntette volna, egyszerűen anatóma alá vetette a radikálisokat és maga is radikális akarván lenni, eltávozott szépen az igazság útjáról.

Kizárta, mint fentebb mondtuk, a három radikális ifjut, aai a párt élén állott.

A kultuszminiszter, a kihez a relegált ifjak fellebbeztek, már határozott a kérdéses dologban, de ebben a határozatban ugyancsak nincs köszönet. Formahibák miatt a melyeknek természete előttünk ismeretlen, fölfüggesztette az egyetemi tanács határozatát és új vizgálatot rendelt el.

A dolog lényegére azonban nem foglalt állást.

A fölfüggesztésben és az új vizgálat elrendelésében kifejezte ugyan, hogy nem helyes li az egyetemi tanács álláspontját, de azért nyíltan, egyenesen és határozottan nem szüntette meg azt az anomáliát, a melynek az a famózus határozat kifejezője volt.

Nos, ez legjobban bizonyítja és világítja meg azt a tétovázó és kétkulacos politikát, a melynek a jelenlegi kabinet, annak fejtől kezdve, valamennyien hódolnak.

Cimboráskodni mindenkivel, kacérkodni minden frakcióval, akármilyen veszedelmes is kedv-zni a retrográd elemeknek, nehogy, Isten mehets, valami rosszat vagy kellemetlent ialájanak mondani Szél Kálmánra, ez vezérli a jelenlegi kormány tagjait.

Hogy a reaktionárius méreg ezzel terjed s a sötétség szelleme dominálóa less az országban: azzal ugyancsak nem törődnek vezető államférfiaink.

Ország érdeke, felekezeti békesség és

kölcsönös türelem, a mely a legszebb gyümölcsöket termi, mellékes dolog.

Fődolgoz, hogy az egyéni hiúságnak szolgalatot tegyenek. El is érték azt, hogy farkas szemet néznek egymással szemben a felekezettek és a gyújtóanyag egyre nagyobbodik, egyre halmozódik.

Azt lehetett volna hinni, hogy Wlassics Gyula, és tradíciójánál fogva nyiltabban, erélyesebben vágja legalább ebben a kérdésben ketté a csomót, miután itt három magánember sorsa is szóban van.

De a mikor a közérdek kérdéseiben is a tétovázás jellemzi a kormányzati szellemet, hogyan lehetne elvárni, hogy magánérdeket az igazság, a szabadság és szabadelvűség törvényei értelmében intézzék el?

Ez a kérdés, noha három ifju magánérdeket is magában foglalja, egyszersmind közérdekű is.

És sokat jelentett volna, ha a miniszter itt színt vall és nem buvik el a ketszínűség spanyolfala mögé. Ha nem akart volna ismét mindenkit kielégíteni, a mivel, mint említettük sem elégtett ki. »A kecske is lakják jól, a kaposzta is maradjon meg.« Ez a jelszó vezérelte őt is.

Pedig a néppárt valószínűleg felháborodik azon, hogy nem nyugodott bele a miniszter az egyetemi tanács határozatába, a liberális elemek pedig azért haborodnak föl, hogy a miniszter nem vágta ketté egyszerre és bátrac az egész odiosus kérdést és új izgalmaknak teszi ki az aulát és az ifjuságot.

Ilyenformán azt érte el, hogy sem a kacska nem lakott jól, de a kaposzta sem maradt meg.

Azt eredményezi mindig a kékulacsosság és tétovázás politikája.

Kinai események.

Washington, okt. 9.

Az Egyesült-Államok válasza Delcassé francia külügyminiszter jegyzékére vázlatban már majdnem készen van és tartalmát már közölnék is a diplomáciai karral. A közölt vázlatból az látszik kitűnni, hogy Egyesült-Államok épp oly kevésbé járulhatnak hozzá a Kinaba való fegyver bevitel eltűntetéséhez, mint ahhoz, hogy Pekingben a követégek védelmére állandó védőcsapatokat hagyjanak és hogy a tenger és Peking közötti összekötő vonalat állandóan megszállják,

London, okt. 9.

A Reuter-ügynökség jelenti Tiencsinből 5-iki kelettel: Egy német csapat ma Tiencsin-től délre néhány mérföldnyire 8000 kinsival találkozott, a kiket boxereknek — tartanok. A nemetek visszaverettek és kénytelenek voltak Tiencsinbe visszavonulni.

Washington, okt. 8. Egy e hónap 2-án kelt pekinai távirat azt jelenti, hogy a japáni csapatok visszavonulása megkezdődött. Hivatalos jelentés szerint a japáni csapatok felvisszater hazájába. Néhány vasuti vonat, mely a japániakat Pekingből elszállította, alítólag nagy pénzösszegeket vitt magával. A japániak azonban, azt állítják, hogy csak lövészeri vittek magukkal. Angol katonák Pekingben elfogtak néhány kínai embert, kik a boxereknek lövészeret adtak el. Az amerikaiak a császárvárosban a császári porcellán gyűjteményt keresték, de nem azért, hogy kifosszák haem csak azért, hogy a gyűjteményt megnézzék.

A délafrikai háború vége.

London okt. 8.

A Reuter-ügynök ég jelenti Lydenburgból 2-iki kelettel: Buler tabornok az utolsó öt nap alatt folyton előrenyomult a Mac-Mac-dombokhoz, Pilgrimsthalon, Pilgrimsthalon s Krügerpoton át, mindenütt maga előtt kergetve az ellenséget — Most Obrigstad közelében van.

H I R E K

Fordítva.

No lám, azt hittük hogy itt van már

A földszegítő mela ősz
Ezt hitte minden, gyermek, ifju
Férfi, rendőr, katona, csász
Azt gondoltuk, hogy kis szívünkben
Felzug ez illó mélabú
S a hantok zengő hurjain át
Az ősz fagyasztó szele fú!

És im e dőre tévhitünkre
A jó nap gúnyosan kacag
Sutba kerül az überziber
(A jogászé, az zár alatt),
Az asfalt eg a hő sugartól
Ingerli őt a nap heve
Min' hogyha a zöld ifju szívét
Felgyújtja kacér hölgy kegye.

Szó a mi szó ez hát jó volna
A jó idő az kellemes.
S az így megfordított világrand
Mindenki előtt érdekes.
De a riporter mind elsenyved
Az ősz e nyári idején
Az ősi nyáron volt mit írni.
Most, — itt az uborka idény.

Tik-Tak

Itt a vásár!

Rá zene zendül... csengenek a czingányérok, bomból a nagy dob, ordítanak a kikiáltók; — egyik helyen csodaemberek, másik helyen bastanczosok, óriás kigyók, különböző fej és láb nélküli missek, itt friss (?) limonáde, ott valódi törökméz, — és mindenütt iszonyu zaj, lárma, és torkot szorongató por. Itt a vásár.

Zsibong a sok nép. Verekednek, alkudoznak, kaczagoak, lármáznak.

Az öreg falusi magyar elégedetten szemléli ujonnan vett csizmáját. Gyönyörű egy jószág, még csak egy kicsit bekeni halzsírral, rá veret a két sarkára két hatalmas patkót, aztán, — aztán kihuzza vele vagy hat ez-tendeig.

Boda Czibere Mihály közhuszár büszkén szorongatja karcu — virginiját. Vásártia! — Hja, ügyes embernek mester a neve! Lám, Boda Czibere Mihály csak közhuszár, mégis olyan szeretője van, ki minden vásár- és ünneppnapon kiszurja a kellő számú virginiaikat, mert hát katonáknál nem csak a csilagban van a rang, hanem a szeretőkben is.

Itt egy uri asszony után czipelnek meg-rakott kosarat, ott egy öreg apó viszi a 7 kros bazarból vett ajándékot unokájának, itt egy elegáns ficsur monoklizza a mellette elhaladó lányokat, a sarkon egy öreg tőpörödött néni számolja a krajczárokat. — élet, mozgás mindenütt.

S e közben — szemesnek áll a világ — buzgón működnek a zsebmetszők, kevesebb buzgón a rendőrök; — közmondás szerint minden ut Rómába vezet, itt minden ut a laczikonyhákba, fonatos sátrákba, — hol uri társaságok ujjonganak a fekete cigánypurdó fülhasogató Szulamit áriáin, isszák a karcost és kaczagnak a szokatlan mulatságon.

Itt a vásár!

Zaj, lárma, zsibong s, por, tolongás, kac-zaj, — adnak és vesznek, mindent, — mindent — még szeretmet is.

—II

Az egyetemi kör ellen. Az eperjesi kollégiumban úgy a joghallgatók, mint a kollégisták között mozgalom keletkezett, hogy adebr. jogakadémia mutájára tiltakozni fognak a fővárosi egyetemi kör kebelében labrakapott klerikalizmus ellen. Különben hogy mily izoláltan áll az egyetemi kör klerikalizmus pártállásával, mutatja azon körülmény, hogy az ország többi főiskoláinak körében a választások minden politikától menten, nyugodtan folytak le.

* **Kinevezés.** D é g e n f e l d József gróf főispán M i l e Pál közig. gyakornokot t. rendőrfogalmazónak kinevezte. M i l e Pál a hivatalos esküt tegnap d. e. a tanácsülésen tette le.

* **Képzőművészeti kiállítás Debreczenben.** A magyar képzőművészek nyugdíj- és segélyalapja javára városunkban november hó első feleében képkiallítás szándékozik rendezni a budapesti és vidéki festőművészek egy csoportja, melynek élén a budapestiek részéről Németh Lejos és a debreczeni Bosznai István tanár allanak. Városunk hatósági és társadalmi köreiben több látogatást tettek és mindenütt a legszívesebb fogadtatásban részesültek.

A városi tanácshoz kérvényt adtak be, melyben a kiállítás költségeire hetszáz korona segélyt kértek. A véleményezésre felhívott jog és pénzügyi bizottság Vecsey Imre tb. főjegyző elnöklété alatt tegnap délutáni ülésében foglalkozott a kérelemmel és javasolja a városi tanácsnak, hogy a kert segélyt adja meg. A képkiallítókat közt lesz az említett két rendező festőművészen kívül Benczur, Bediz, Bruck, Nadier Róbert, Neógrády Antal Stetka Gyula, Szenes Fülöp, Telepy Károly, Ujvari Ignác és többen, képviselve lesz Mukácsy művészete is egy darabban.

* **Garázdálkodó vásárosok.** V á s á r r e s z e g e m b e r nélkül olyan, mint a király korona nélkül. Az adás-vevés lelkes emberei — megkezdik az áldomás-ivásnál, végzik többnyire a garázdálkodással a garázdálkodók közül minel kevesebb — a rendőrségnél. No, mert a rendőrség úgy látszik, nem sokat törődik a részeg emberek garázdálkodásával vagy talán nem is győzi őket. Tegnap majdnem ember élet is esett áldozatul a lóvásárron az ilyen magyar virtusnak. Egy vidéki atyafi egész délután szűcsölte a jó kerti szőlőlevet a lóvásártéri vendéglőben. Estefele mikor már egy kis fejébe szállott a sarga lé, elkezdett garázdálkodni s mivel a jó szó nem használt neki, a vendéglősné főpinczérje kidobta. Az erélyes bánásmód nagyon értette az atyafi önértetét s veres bosszút esküdött a vendéglősek ellen. Mar estefele járt az idő, a vásárban kevesen voltak, a vendéglősné is baha készülődött mikor az atyafi megjelent összegyűjtött társaival — mindenik baltával vagy más ütőszerszámmal felfegyverkezve, hogy megbosszulják a sertést. A megrémült vendéglősné, ki csak lanyával volt már a fogadóban pandur után özetett, de ilyen foglalkozásu egyént nem találtak a tájékon. A feibőszült parasztok agyon akarták ütni őket s ezt meg is teszik, mert mindannyian részegek voltak, ha a szorongatott vendéglősné a vendéglő egyik hatsó ajtaján kimenekülve, tutasnak nem ered. Szerencse, hogy már a sorompóul jártak, mikor a bős emberek észrevették őket s csak ennek köszönhető, hogy bantalmás nélkül menekültek meg. Kívánatos volna, ha

a mezőrendőrség nagyobb gondot fordítana a rend ellenőrzésére a vásárok alkalmával, mert igen könnyen megeshetik, hogy a tegnap hoz hasonló módon komolyabb esetek adhatják elő magukat a részeg vásárosok garazdalkodásával.

*** Kisiklott a kisvontat!** A mi csendes kis vonatunk szenzációt csinált, beszélget magáról. A rossz nyelvek azt mondják ugyan, hogy ez csak nágyzási hőbort volt tőle, mi azonban hajlandók vagyunk az esetnek egész komoly jellegét tulajdonítani. Kisiklott a kisvontat. A »szerencsétlenség« színhelyére kiküldött tudósítónk az esetről a következőket adja elő:

Tegnap délután a megszokott gyorsasággal rohogott a helyi vonat a nagyerdő felől a vasúthoz. A »Frohner szálloda« előtt azonban a hibás váltóállítás következtében a szószeres értelmében: **kisiklott!** Embereket nem esett áldozatul, mentőket nem kellett hívni s öt percnyi munka után visszahelyezték a vasutat a sínekre. A dologban az a fő, hogy kisiklott! A kis hamis!

*** Iskolaszéki ülés.** A debreczeni evang. egyház iskolaszéke 1900. évi okt. hó 10-én d. u. 4 órakor az egyház tanácstermében ülést tart. Tárgyak: A tanítótestület emlékirata az iskola fejlesztése tárgyában.

*** Debreczeni küldöttség a honvédelmi miniszternél.** Több ízben foglalkoztunk azzal a séremmel, amelyet Debreczenen a betedik hadtest parancsnok-ága akkor ejtett, amidőn min en elfogadható indok nélkül elhagyta Debreczenből Nagyváradra az önkéntesi iskolát. Arról is hírt adtunk, hogy a városi tanács ebbe nem nyugodott bele s hogy jogainak érvényi szerezzen, küldöttséget küldött a miniszterhez. Vasárnap reggel utaztak el Debreczenből Komlóssy Arthur főjegyző és Oláh Károly tanácsnok, akik tegnap delőtt a képviselőházban keresték fel Fejérváry Géza báró honvédelmi minisztert. A küldöttséghez csatlakoztak Debreczen országgyűlési képviselői: dr. Király Ferencz, Thaly Kálmán és dr. Kola János is. A miniszter — mint tudósítónk sürgönyzi — rendkívül szívéliesen fogadta a küldöttséget és mikor átvette a feliratot, megígérte, hogy az önkéntesi iskolának Debreczenbe való visszahelyezése ügyében személyesen tesz lépést a hadügyminiszternél.

Gromon Desző, államtitkár, akinél a küldöttség szintén tisztelgett, hasonlóan ígéretet tett, hogy Debreczen érdekét igyekezni fog megvédelmezni. Érdekesnek tartjuk ide iktatni, hogy mikor a küldöttség a honvédelmi miniszternél tisztelgett — és Komlóssy Arthur beszédét bevégezte, Thaly Kálmán azt mondta a miniszternek:

— A honfoglalás óta most fordult elő először az eset, hogy Debreczen a közös kormányhoz fordul kerelmével és most sem teljesítik.

A miniszter akkor nyugtatja meg a küldöttséget, hogy »közös« kollégájánál intervenniál.

*** Megemlékezés.** Dicsőffy József urat, mint a »Főiskolai tüzoltó Társulat« volt utolsó főjegyzője a társulat nevében következő levelet küldte be szerkesztőségünkbe, melynek kész örömmel adunk helyet lapunk hasábjain:

»Debreczen szabad kir. város mélyen tisztelt közönségének. A volt »Főisk. Tüzoltó-Társulat« méltó tag-

jai a Társulat régibb tagjainak társaságában f. hónap 7-diken tarták meg 20 éves találkozójukat itt Debreczenben. Gyűlésükön hálalra emlékeztek meg a nemzeti város közönségéről, melyet a Társulat 210 év-n át szolgált — a pusztító elem ellen védett, s annvizor megvédett — s a mely közönség a Társulatot mindig megértette, mindig szerette és mindig megbecsülte és 20 évvel ezelőtt veünk, utolsó tagjaival együtt a »bucsumajálison« meg is siratta...

Midőn a megemlékezést — a gyűlés meggyógyásából — a m. t. közönség tudomására jutatom, tisztelgettel kérem, hogy méltó tisztelettel fogadják, mint a minők között az a mi szívökben megfogant! D-br. 1900. X. 8. Dicsőffy József, a Társulat utolsó főjegyzője.

*** Néppárti ruhaszövetkezet.** A kedves néppárti kitalálta ezt is. A nadrágberleket politikai alapon óhajja ezközöni, valószínűleg »közmondást óhajván megvalósítani, hogy »ruha teszi az embert.« Valóban a part büszke lehet, igen szépen halad. Megcsip egy Violet Otto nevű, kiseljeztett fináncz és többszörösen bukott rézletöltet-tulajdonost és csinál neki néppárti ruhabérlő üzletet, ad bérbe nadrágot, kabátot (csak feketét, fehér szegfüvel) és minden más nemű ruhadarabot. Ha így halad, nem okára eléri, hogy a koll és ócska vas üzleteket is kiveszi a semmi ak kezei közül s a megszorult jogász gyerekek Molloár apat urhoz viszi ócska ruháit eladni. És nem is lesz nehez ily módon a partnak propagandát csinálni, ju nyosan kaphatunk és jó áron eladhatunk ócska ruhát, vasat, cipőt és libatokat de csak néppárti elvekkkel. A kinek ez nincs, az nem csinál jó üzletet. Különben ugy értesülünk, hogy a néppárti üzlet mind-n kunc-alfjka kap egy kötetet a nagy Zimándy mély-könyvből. Tehát csak előre a néppárti boltjába! Ma pénzert holnap ingyen! Finom, jó portéká, jutányos árak! Pontos kiszolgálás!

*** Kossuth szobor Makón.** Makóróli írja tudósítónk: a városi képviselőtestület elhatározta, hogy Kossuth Lajosnak szobrot emeltet. A képviselőtestület tegnap üléseben tárgyalta az ügyet és egyhangulag, nagy lelkesedéssel 32,000 koronát szavazott meg erre a célra.

*** Hét öngyilkosság.** Az ideges, érzékeny XX-ik század termi gyümölcsseit. S e gyümölcsök oly szomorú s a iztikát nyujtanak, hogy megriadva alunk meg egy némely soronál, — hova vezet ez még. A távirtdrójja hét ember öngyilkosságát és öngyilkossági kísérletét tudatja velünk a mai napról. Hét ember! — Hét ember, akiket a nyomor, a szerelem, a kétségbeesés, a könnyelműség kergeltet az örületes tetre, hogy önközökkel vessenek véget életüknek. A szomorú névsor: Lóger József asztaloslegény felvágta az ereit, még elve szállították a Rókus kórházba; Schvarcz Péter fodrász mellbőrte magát; Pös Károly fogházor felakasztotta magát, meghalt; Szécsi Fanny cseléd lány kóoldatot ivott a Rókus kórházba szállította; Mayer Zeni szakácsnő eltűnt, hátrahagyott levelében azt írja hogy a D u n á b a u g r i k i; Dulacsek Fáni cseéd lugkóoldatot ivott, a Rókusba szállították és Simon Gizella kolozsvári születésű 19 éves lány, ki szintén ily módon akart véget vetni életének. Szomorú dolog ez; szomorú különösen azért, mert a szerencsétlenek mind fiatalok, s mind a kevésbé művelt osztályhoz tartoznak.

*** Merénylét a gyors vonat ellen.** Vakm-ró merénylétet kíséreltek meg Nagy-kővéres közeg közelében a Buziásról Temesvárra haladó gyorsvonat ellen.

A merénylők feltépték a közönség határában a Temes folyóra épített vasuti hid padlóit s azokat keresztül fektették a vasuti síneken.

A vasuti őrszemélyzet nem vette észre a merénylétet s a gyorsvonat áttutott a hidon, de szerencsére s a mmi nagyobb baj nem történt. A gőzmozdony nem futott rá a vas-tag deszkapadló-ra, hanem maga előtt tolt, mire aztán észrevette azt a mozdonyvezető, megállította a vonatot és elrakatta a mozdony elől a deszkarakast.

Most a csendőrség a nagy erélyvel nyomozza a merénylőket.

*** Szerencsétlenül járt szociálisták.** Przemisben különös szerencsétlenség történt, melynek egész csomó munkás áldozata lett. Min: ugyanis nekünk írják, vasárnap a szociálisták egy magánházban értekezletet tartottak. Összejöttek vagy ötvenen. A tanácskozás javában folyt, amikor bor asztó recseges-ropogás ijeszti meg az értekezlet tagjait. A palló mindenestül leszakadt és ötven munkás lezuhant a pincze melyébe, Harmincz munkás súlyos sérülést szenvedett. Többen mar meg is haltak.

*** Hatember tűzhalála.** Megdöbbentő szerencsétlenségről ad hírt kaposvári levelezőnk: Mogyoróvölgyi pusztán, a kaposvári uradalom galambosi gazdasági kerületében a napokban esie kigyuladt egy nádtetőjű béresház. Az álmukból felriadt lakók az égő házból legelőször apróbb gyermekeiket igyekeztek kimenteni s tíz gyermeket ki is hoztak az égő házból. Azután a vakmerőbbek ismét berohantak a lángban álló házba, hogy holmijukból az értékesebb dolgokat kimentsek. E közben a tető beszakadt s a szobákban nagy füst tamadt, kívülről a roppant hőség és a folyton hulló, égő nádtető miatt nem lehet azok segítségére menni, kik az égő házban rekedtek, minél fogva a hat ember élet — e ett áldozatul Nyulás János 50 éves férfi, ennek neje és 10 éves fia; özvegy Nagy Györgyné, ki betegen feküdt és nem tudott dejen menekülni, ennek menyé, Nagy Lajos és Nagy Terecz 10 éves leányuk. Csak elzenesedett hulláikat találták meg a porrá égett házban. A szerencsétleneknek halálát az okozta, hogy a betódult füstben megfuladtak. Bek József — egy menekült, hogy arczát egy zsák bába temette, hol lélekzetet vehetett s ritka lelki-jelenléttel kivárta, míg az ajtó leégve, bedűlt s a füsttel feltett szobából kimenekülhetett. — A cselédek közt óriási volt a remület és jajveszékélés, mert mindeki beálta, hogy vakm-ró társait, kik a tűzbe rohantak meg menteni nem lehet. Az uradalom kormányzósága nyomban intézkedett, hogy a szerencsétlenek tisztességes temetésben részesüljenek és a károsok szükségét ne lásanak. A karok megérülnek, s az uradalom kormányzósága előterjesztést tett aziránt is a részvényársaság igazgatóságának, hogy a szerencsétlenül jártak hozzátartozóit jelentékenyebb segélyben részesítse.

*** Aranylakodalmán meghalt 48-as honvéd.** Egy öreg negyvennyolcas honvéd trágikus haláláról ír bajai tudósítónk, Frankenberg József 48-as honvédmester a napokban akarta a szőőjébe szurttal egytekőve az aranylakodalmát megülni. Frankenberg a családi ünnepély-re meghívta a város több előadóit is. Reggel friss — egé z-aggal kelt föl és azt monotta a feleségének, hogy menjen ki előre a szőőbe, ő majd utána megy. Felesé e így is tett. Az öreg Frankenberget hiába vartak. Tíz órakor már türelmetlenkedni kezdtek és ezért befogattak egy cseléddel es baba küldték, hogy jöjjön ki az ur az ünnepélyre. Rövid idővel azután a kocsi azt jelentette, hogy a gazda meghalt. Az ünnepégre későllők mikor hazamentek, mar csak az öreg kihűt tetemét találták.

*** Egy arany karperecz találatot!** János tulajdonosa a Debreczeni H-lyi Vasut irodájában.

Színház.

Bar-Kochba. Tegnap másodszor ment Goldfaden heber operája a Bar-Kochba. Szomorúan és meglepődve konstatajuk, hogy a darabban csakugyan csalódott — a direktor. I enis; a direktor. Bar-Kochba bármily szép, bármily mértékben mulja felül Sulamitot, nem tud közönséget vonzani, mert nem újság. Hogy prózai hasonlattal éljek, olyan felmelegített étel forma.

Az előadás jó volt. Bödi Ella excellált, Péchy daltás Bar-Kochba volt, Sziklayt pedig, ki igaz, nagy művészettel játszotta meg Pafosz intrikus szerepet, nyílt színen kitapsoltak. Dicséret illeti Barthat és a többiüket.

E helyen kell szomorúan konstatalnunk, hogy bizony nekünk még érni kell egy kicsit arra, hogy a művészetet nem ismerni és méltányolni hanem csak élvezni is tudjuk. Pafosz egy pár jeleneténél olyan nevetgélés, vihogás volt különösen a felsőbb régiókban, de — sajna — lejjebb is, mely arczaba kergette a vért minden intelligens embernek. Hja bizony, még érnünk kell.

Farkas Ödön koszorúja az Arany szobron. Budapesti levelezőnk Farkas Ödönnek, a „Tetemre hívás” szerzőjének egy igen kedves és megható cselekedetéről ad hírt. E szerint Farkas Ödön, legújabb nagy sikert aratott operájának első előadása alkalmával pompás babékoszorút kapott tisztelőitől. Ezt a koszorút Farkas Ödön ma déután letette Arany János szobrára, a kinek a balladájából készült az új opera szövege.

Színházi műsor.

Kedden, okt. 9-én bérlet 8-ik szám »B« harmadszor: Ugyanaz.

Szerdán, okt. 10-én bérlet 9-ik szám »C« — Sarah grófné, Színmű 5 felvonásban.

Csütörtökön, okt. 11-én bérlet 10-ik 10-ik szám »A« — Francillon. Színmű 3 felv. Irtá: Ilj. Dumas Sandor.

Penteken, okt. 12-én bérlet 11-ik szám »B« — másodszor: Nevtelen lévelek. Bohózat 3 felvonásban.

Szombaton, okt. 13-án bérlet 12-ik szám »C« — negyedszer: A csillag fia (Bar Kachba) Énekes legenda 5 képpen.

Vasárnap, okt. 14-én két előadás; délután 3 órakor félhelyarákkal: Liliom Klari. Eredeti népszínmű 3 felv. Irtá és zenejét: szerzette: Dóczy József; esté 7 és fél órakor, bérletszűnetben, újdonságul először: Az anyaföld. Eredeti magyar népdrama 3 felvonásban. Irtá: Géczy István.

A „nagyságos ur” zavara.

Nagy zavarban van most az Erzsébetvárosnak egy többszörös háziura. Millomos ember, van valami érdemjelecskéje is; nem oroszlan és naprend, de elég arra, hogy magasra hordja tőle a fejét.

A háziur valamikor szegény ember volt és akkor a csizmadiaság nemes mesteriségét űzte, abból szerezte vagyonának alabjait. No meg egy kis spekulációból. Kezdetben csak fel-fel kereste régi barátait, meg a sörházbeli torzsasztalt, de a mikor a lányát megkérte egy képviselő, magát pedig megbiztatták egy kis nemeséggel, egyszerre megváltozott és csak felvállról beszélt komáival és sógoraival.

Hát meg mikor a nemeség is megjött, mikor olyan éleek kutyabőr vásár volt Budán. Akkor már azt is meglette, hogy magát szomszédjai elül eltagadtatta, a derék Suska János közönséset az utcán már nem ismerte.

Eppen ez a balgaság lón a „nagyságos ur” számtalan keserűségének forrásává, mert Suska uram halalos bosszút esküdt meg bántójának.

Suska uram éppen szemközt lakott. Volt egy kis kirakata is és abban esténként egy kis villámlángocska ragyogott a kéz bekecsék és mellények között. E napokban azonban nagy meglepetés érte a járókelőket, mert a szabóművészet remekei helyét egy pár hatalmas, kissé már viseltes . . . bagaria csizma foglalta el!

A csizma fölött olajos, vörös papír transzparensten diszlett a következő felirat:

!!! Az igazi ipar dicsérete!!!

!! Ezt a pár csizmát 10 év előtt

Nagyságos

Sóvári és Rakotai

Takó Benedek ur

készítette és három ízben sajátkezűleg

talpalta, fejelte és foldozta!!

!! Tőle tanuljanak a fűszerek!!

Elképzelhetni a milliomos vis- a viz elképedését e nem várt ováció láttára! Az uri vendégek, a nagysága, az aranyos lányzó, a képviselőné mind pukkadoztak a méregtől. A transzparenstek pedig minden este pont hétkor meggyulnak és elég szép szamu közönség örvend a nem mindennapi látványoknak.

Pedig ez ellen a tréfa ellen tenni nem lehet, mert utóljára is megtiszteltetés az, ha az embernek az ipar terén szerzett érdemeit ilyen szépen méltányolják.

Suska uram meg e ég hangosan hirdeti esti publikuma előtt:

— Hadd tudja a világ, hogy a derék mesteremberek is nemességet kapnak már! Ilyen nagyszerű csizmák szereztek meg a nagyságos ur «kutyabőrét» is!

CSARNOK.

Pörös szomszédok.

— Debreczeni historia. —

Folytatás.

A tekintetes ügyvéd ur arczán ravasz mo:oly futott át ezekre a szavakra.

— Annak is meg van a maga oka kedves Bálint bátyám! Azert, mert jussunk volt hozzá. Hiszen emlékszik ra urambátyám, hogy a régi házunkon is volt három-negy ablakunk!

— Volt, volt! Három kis lyuk volt az egész! Most sem bennám én, ha úgy maradt volna minden a régiben! De azt már csak nem szenvedhetem el, hogy három nagy ablak nezzon az én udvaromra! Az csak belathatja uramöcsém is!?

— Dehogyan látom bel Hiszen említettem már egyszer, hogy a törvény értelmében jogunk volt hozzá!

— Tisztelem a törvényt s magam is a mondó vagyok, hogy bolond az, a ki enged jussát; de már engedjen meg kedves uramöcsém, ezt meg sem bízem! Szeretném én azt a törvényt látni!

— No hát tessék rám figyelni! Mindjárt elmagyarázom én tőviről hegyire . . .

Az urambátyám udvara ugye no, pusztá telek volt valamikor s úgy vette meg a nemes várostól?

— Hát az szent igaz! Mai napig is meg van róla a kontraktusom!

— Tehát utca volt?

— Azt is tudja mindenki,

— Ezzel tehát rendbe volnánk . . . Hát azt csak beismeri urambátyám, hogy az utczára szabad ablakot vágni? . . . No, lássa Bálint bátyám! A mi házunk sokkal régiebb volt a kegyelmedénél s már akkor volt rajta három ablak, mikor az üres telket még meg sem vette. Mikor pedig megvette, azzal a teherrel vette meg, hogy a mi ablakaink az udvarára nyilhanak. Ha tehát akkor jogunk volt ahhoz, hogy ablakaink az urambátyám porájára nézhetnek; most is van, mert ez a jog megmaradt a házunkkal. S ha nem resteli a faradságot, elmehet s megnézheti a telekkönyvi hivatalban, hogy mi teljesen szabályszerűen és törvényesen jártunk el.

Borbás szomszéd azonban sehogysem akar'a megérteni ezt a magyarázatot. Nem lehet az igaz, már hogy is lehetne. Ki az isten csudája látott már olyan olyan törvényt, a mi világosan ellenkezik az igazsággal?!

Neki bizony ne mondjon ilyet a tekintetes uramöcsém, mert ha megkötözik sem

hiszi el! Hanem aztán mikor a tekintetes uramöcsém el kezdte czitálni a paragrafusokat, tűzbe jött az öreg szomszéd s meg merte mondani, a mi olyan nagyon nyomta a szívet!

Hát hiszen jól van, édes uramöcsém! Ha jószántokból be nem rakatják, majd berakattja a törvényt! Fiskális kézbe adom a dolgot s aztán majd meglássuk, kinek áll az igazság!

— Tessék, urambátyám, ha úgy látja jónak! Hanem előre is megmondom, hogy hosszú pör lesz belőle! . . . De okta kerül!

— Jó, jó; majd ki keresi az én igazságomat a Kola fiskális ur!

Megkezdődött aztán a pör s el is tartott két hosszú esztendeig! Ez alatt megjárt mindenféle fórumot, mert Borbás uram nem nyugodott, míg csak a kuria is el nem verte rajta a port. Hanem ez a két esztendő aztán úgy meggyűlöltette egymással a hajdani jó szomszédokat, hogy mikor valami egymással torzsalkodó, veszekedő perszónákról beszéltek a városban, hát azok között bezzeg a legelsőnek említették most a két szomszéd nevet. Nagyobb hírók volt erről a pörről, mint akar a tatárjárásnak. Még a politikában is külön szakadtak, nehogy valamiképen ott találjanak egyeterteni. Aztán üsd, vágd, a hol jobban fáj.

Borbás Balint uramat majd megette a méreg, mikor megkapta a kuria elutasító végzését. Legkiváltképen bosszantotta azonban a Szabolcsi szomszéd gunyos, kárörvendő magaviselete, aki ugyancsak eldicsekedett mindeeki előtt a pörével. Hanem végre is elnyelte a bosszuságot.

— Jó jó; hadd dicsekedjék a gögös hentes! Majd meg mutatom én, hogy én sem eszem a fejem lágýára. Meglássuk, ki nevet utóljára!

Alig tavaszodott ki az idő, munkások jelentek meg a Borbás Balint uram udvarán. Egy közülük felmerete az udvart s a napszámok aztán el kezdtek feladni az udvar földjét, éppen a Szabolcsi uram háza mentében.

— Vajjon miben sántikálhat a szomszéd? kérdezgette Szabolcsi uram a közös ismerősöket, mikor látta, hogy a gödör napról-napra mélyebb lesz.

— Ugy hallottuk, hogy valami disznófürdőt akar ásatni az udvarán — szolt valamelyik — hanem abból aligha baja nem lesz a kegyelmed házának! Elazik az alap a folytonos nedvességtől s latatianná lesz az egész ház, nem is szólva a büzről, a mit az a disznófürdő fog az ablakai alatt terjeszteni!

Szaladt is rögtör a fiskális ur a város-házához, hogy karhatalommal akadályozzák meg a Borbás uram törekvését. Hanem most az egyszer felsültek, mert Borbás uram a kiküldött deputációnak bebizonyította, hogy pletyka az egész. Ki hallott már olyan bolondot, hogy gazdálkodó ember disznófürdőt ássasson az udvarán! Ehol ni a tekintetes mérnöki hivatal engedélye! Házat akar ő építtetni nem disznók hanem emberek számára.

Szabolcsi Mihály uram belenyugodott a dologba, de nem a fiskális ur, ki megdöbbenve látta pár hét múlva, hogy a szomszéd új háza falát éppen csak egy fél lépés távolságra rakta az ő ázuktól. Hiszen ha ez az új ház felépül, épen annyit fog tenni, mintha csak berakatták volna a pörös ablakokat. Sohasem látják meg attól az Isten kék eget.

No, de ezt már nem akadályozhatták meg karhatalommal. Ezen a dolgon csak újabb pör fog segíteni. Hadd építsél fel hát azt a házat; annál nagyobb kár lesz belőle, ha lebontatja a bíróság.

Az építkezés pedig ezalatt haladt lassan előre. Már addig felrakták a falakat, hogy csaknem a szomszédos ábiakig értek s előre lehetett látni, hogy ha a ház elkészül, teljesen semmivé teszi a Szabolcsi uram ez oldalra néző szobáit.

Folyt. köv.

KÖZGAZDASÁG.
Budapesti gabonátözsde.

okt. 8.

A készárnyület hivatalos árjegyzései a következők:

Bursa	Kilós	Ár 100 kg.		Kilós	100 kilogramm ára	
		frttól	frtig		frttól	frtig
Tiszavidéki	76	7.25	7.40	80	7.65	07.75
"	77	7.35	7.50	81	0.	—
"	78	7.50	7.60	82	—	—
Fehérmegyei	79	7.55	7.70	—	7.65	7.75
"	76	7.25	7.85	80	08.05	0.825
"	77	7.45	7.75	81	—	—
"	78	7.60	07.90	82	08.90	08.95
Pestvidéki	79	7.70	08.—	—	07.85	08.05
"	79	7.10	7.15	80	07.90	—
"	76	7.30	7.25	81	07.95	07.95
Bánsági	78	7.45	7.30	82	7.80	08.00
"	79	7.35	07.45	—	0.90	—
"	76	7.40	07.50	80	—	—
Bácskai	77	7.55	7.25	81	—	—
"	78	0.	—	82	—	—
"	79	0.	—	—	—	—
		0.	—	80	—	—
		0.	—	81	—	—
		Min. hekt.-ben		Arklógram		
Rizs elsőrendű	uj	70—72	6.75	6.95		
" másodikrendű	"	—	6.70	6.80		
Árpa takarmánynak	"	60—62	5.90	6.10		
" égetni való	—	62—64	5.5	5.80		
" serfőzdei	—	64—66	0.	0.00		
Zab	uj	39—41	5.30	5.70		
Tengeri hánsági	uj	—	6.40	6.50		
" más nemű	"	—	0.00	0.00		
Repce hánsági	"	—	13.50	14.—		
Köles	"	—	5.70	5.80		

Sertés vásár.

Kőbányai sertéspiacz. okt. 3. Magyar elsőrendű Öreg nehéz (páronként 400 kgm felüli) — kr. Közép p. kint 300—340 kg. sulyban — kr. 320 kilog sulyban F. fiatal nehéz (páronként 320 kg. 97—98 kr. F. fiatal könnyű páronként 250 kg. sulyban 98—99 krig. Szerbiai: Nehéz p. kint 260 kg. sulyban 95—96 krig.

APRÓ HIRDETÉSEK

10 szóig 40 fillér, azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

Kiadó lakás. 2 utcai szoba gar. iroda helyiségek, esetleg gyermektelen házaspároknak, azonnal kiadó. Bővebb felvilágosítás nyerhető az izr. hitközségi irodájában József kir. herceg utca 26. sz. a.

Feltűnő olesó vetőgépek kaphatók: Schlick-féle 15 soros 130 frt., Umrath-féle 17 soros, 100 frt., Schutlevorth-féle 13 soros, 80 frt. **részletfizetésre.** Egy 21 soros Zala Drill 230 frt. Gépek megtekinthetők Piac-u. 26. Nagyítózsde udvarán.

Szőlőföld vétel részlettörlesztésre. Közel a városhoz, immunis homokon, mintegy 33 holdnyi területű földvetélre társakat keresek. Előjegyezhető félholdanként is. Szóbeli, vagy írásbeli részletes felvilágosítással szívesen szolgál: **Cs. I. pacsirta u. 49. sz.**

Templomülés a debreczeni Deak-Ferencz-utcai izr. templomban középhajó 3-ik pad, I. sz. sarok ülés örök áron eladó. — Értekezhető a kiadó-hivatalban.

Ócska vasat, ócska vaskályhákat legmagasabb árban vesz Klein Jakab Piac-u. 26. a nagytrafik udvarban.

Joghallgató correpetitornakajánlkozok, esetleg ebédért is. Ajánlatokat a kiadóba kérek.

Debreczen közelében

egy nagyobb községben, legszebb forgalmu helyen, korlátlan italméréshez, mely fűszer és rövidáru üzlettel volna összekötendő — társ keresetetik nőten fiatal ember 1000 frt tőkével. 15—18 ezer frt forgalom biztosítva. Bővebb felvilágosítással szolgál a hirdető Hatvan utca, 31. K. M.

Nyilt-tér.

Kitűnő orvosi észleletek alapján immár dönthetetlenül megvan állapítva, hogy a **Ferenc József** keserűviz, szerencsés összetételénél fogva, az egyedüli tartós hatásu és kellemes izü hashajtósszer. A régi hírnevü Ferencz József keserűvizet mindenütt árusítják.

A legjobb és legerészségesebb **üditő-ital,** amely mint asztali ital különösen kedvelt és borral, cognaccal vagy növényi szörpökkel vegyítve kitűnő izü vegyületeket ad: a

MATTONI-FELE
GISSHÜBLER
legnagyobb gyártyos
SÁVANYU-KUTY

oltja a szomjat, hűsít és felfrisít egyaránt. A legjobb szer a nyári hőség tikkasztó hatása ellen.

Lüszter köpeny
6 frt.

Ing blous
1 frt.

Őszi kabát, selyem
béléssel 5 frt.

Feltétlenül a legelőnyösebben vásárolunk

szolid és izléses

női felöltőket és

diszített női kalapokat

RÓZSA LAJOS

női divat termében

Debreczen, Kistemplom-bazár.

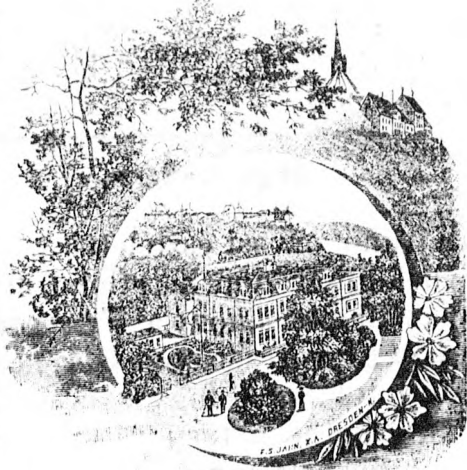
Divatosan diszített
női kalap 3 frt.

Búr kalap
2 frt.

Selyem ernyő
2 frt.

SPIRO SPERO INTÉZET

Kotzschenbroda-Drezda.

Mildensteiner gyógyintézet főépülete.
Tüdőbetegség P. R. ur S.-ből tüdőbetegsé-
gének 5 heti gyógyulása után értesít:
„Értesítem, hogy kurája után meggyógyul-
tam stb.“

Bronchial-Catarrh

W. R. főpostatiszt G.-ben írja: „Egész télen át a torok, légzőcsővek, a tüdő és az orr elnyálkásodásában szenvedtem. A hulladék mindig fehér és kemény volt, gyakran köhögés alatt hörögést is hallottam a mellemből. A lépcső mászás igen nehezemre esett, azonkívül fáradtságot éreztem a legcsekélyebb séta és munka után, később étvágytalanság mutatkozott, amely a test nagyfokú lesoványodását vonta maga után. Orvosom tanácsára magas fekvésű gyógyhelyre mentem, ahol állapotom eleinte rosszabbodott. Előbb torok daganatot (torok katarrhus) kaptam, úgy hogy majdnem kizárólag folyó eledelkellettel éltem. Csak miután ezen helyet, mely a magas rónaságon fekszik és a szelek ellen kevéssé védett, elhagytam, javult meg az én állapotom. E pillanatban még mindig szenvedek a légzőszervek (különösen a légzőcsővek) elnyálkásodásában, úgy hogy félek, miszerint állapotom a zord idő beálltával rosszabbodik és idővel gyógyíthatatlan tüdőbetegséggé válik. Továbbá kezelő orvosom idült vérszegénységet és idült gyomor katarrhust állapított meg. Étvágyam ugyan fokozódik, de mégis bizonyos tunyaság mutatkozik az emésztésnél. (Szabálytalan székelés.) Ugyiszintén észlelem, hogy lábaim és kezeim gyakran hidegek, oly körülmény, mely a test vérszegénységére mutat. Ezen urnak utolsó levele így hangzik:

„Szives tudakozására értesítem, hogy teljesen meggyógyultam.“
Gyomorhurut, asthma, torokhurut. O. H. ur D.-ben, ki személyesen felkeresett, mely alkalommal fenti tünetek állapították meg, a miután

A gyógykezelés levélileg és a foglalkozás megakasztása nélkül is lehetséges.

A fényes eredményekre további commentár nélkül figyelmeztetnek a

Légcsőhurut, Tüdőbetegség, asthma, Tüdővérzés Gyomorhajban

megbetegedettek, melyek gyógymódunkkal még a legkétségbeesettebb esetekben is előidéztettek. — Maga a közönség határozhatja meg, hogy mennyire hitelképes egy feldicsért szer, vagy nem. Az eredeti levelek részben a hatóságnak lettek felülvizsgálás végett bemutatva és mindenki betekintést nyerhet azokba.

„Spiro spero“ intézet, Kötzschenbroda-Drezda, Meissnerstrasse 8. u. 26. a. a gyógymódról több ízben tudósított, következőket írja:

„Legnagyobb örömmre tisztelettel értesítem, hogy bajom utóbbi 3 hét alatt (utolsó tudósításom óta) egy örvendős módon javult curája által, hogy most már teljesen egészséges vagyok stb.“

BRUSTLEIDEN

A Sch. ur D.-ben írja:
„Betegségem: Kevés köhögés nyálkával, néha véres köpvel. Feldagadt gyomrom nyomása, étvágytalanság, sápadtság, fáradtság lépcső mászással, a vállak közötti fájdalmak.“

A beteg utolsó értesítése:
Miután sem fájdalmak, köpések, a gyomor nyomások és a köhögés, melyek utóbb még kint voltak, nem találtak, azt engedik remélnem, hogy bajomból teljesen meggyógyultam.

LUNGENBLUTEN

W. R. ur K.-ban betegségéről következőleg értesít:

„Nyálkás, genyes, gyakran véres köpések, szívdobogással, iszonyu hátfájással egybekötve, néha szédülés és rendszeren hideg lábak stb.“

Utolsó értesítés következő:
„Örömmel értesítem ismét, hogy javulásom tartós és hogy teljesen egészségesnek érzem magamat stb.“

MAGENLEIDEN

K. R. bányamunkás H.-ban következőleg eseti baját:

„2-3 év óta szenvedek gyomorhajban, mindig sovány vagyok, néha-néha rettegésem van, kevés étvágy; ha ettem, tőstem kemény, roszzagu lélegzés, savanykás felbűffögés, vérszegény, kemény szék, hányás, szívdobogás, fejfájás, erővesztés, időnkénti léghiany, gyomorhaj, szédülés és égések.“

Utolsó levele:

„Kész örömmel tudatom, hogy ismét helyre állottam, a munkához ismét kedvem van, mire azelőtt nem volt eset, az evés ismét izlik stb.“

ASTHMA

Igy eseteli például G. K. 62 éves gazdálkodó baját:

Heves asthmában szenvedek, a menés, különösen a grádics mászkálás nagyon nehezemre esik s csakis lassan mehetek, máskülömben lélekzetem elakad és arra rendszeren köhögés következik, valódi köhögési inger. Ha köhögök, le kell ülnöm, vagy valamire támaszkodnom és a mellett gőrbén állhatok. Nagyon kintoztatam a légzőcsővek elnyálkásodásával. Nyálkám fehér, mint a tej, de szivós és nehezen oldódik és sokáig kell köhögöm, mielőtt a nyálka elválik. Ha a köhögés éjjel jön, rendszeren a légszónél sivitással és fűtővel kezdődik, az ágyból fel kell kelnem, miután ott még ülni sem tudnék.

Már 4 heti gyógyhasználat után ugyanezen beteg következőt írja:

„Szives megkeresésére ma már örömmel irhatom, hogy asthma bajomból teljesen kigyógyultam, mozoghatok, mint azelőtt és nincs köhögésem és nyálváladékom is megszűnt.“

Aranyéremmel kitüntetett tökéletes
fagymentes kutszivattyuk 60 koronától kezdve
díjtalan felállítással, — egyéb építkezési
vastárgyak házhoz szállítással gyári áron
kaphatók.

A szüreti idényre pedig
minden külföldinél jobb és olcsóbb
szintén aranyéremmel díjazott, saját
gyártmányu

Borsajtókészítőzuzók

lesznek raktáron a

Debreczeni Vasöntőde

és Géplakatosság

Péterfia Hadház-utcai telepén, mely mindennemű gazdasági, ipari és háztartási gépek javítását is legutányosabban végzi.

Birtokosok és gazdák!

Egyben han zó jó véleményt adnak kipróbálás után a SOMOGYI GÉZA-féle szabadalmos állattápporról, amely rendszeresen adva az állat szervezetére igen jótékony hatással bír, mert rendszeren tartja az emésztési szerveket, fokozza az étvágyat, ez által az állatnak a rendszeres vértelése megóvjaa a betegségtől és elősegíti a hizást, miáltal az hamarabb eladásra kerülhet ami annyigilag igen nagy előny.

Számos elismerő és köszönő levelek megerősítik a fentieket, melyekből csak az alantit közlöm:

Tekintetes Somogyi Géza urnak Arad.

Értesítem, hogy az Ön gyártmányát képező állat-tápport kipróbálva, azt az állatok, — kiválólag pedig a sertések táplálásánál jónak találom, — s úgy az állat emésztésére, valamint az e etleg fellépő betegség gyógyítására és megállítására bárkinek is a legmelegebben ajánlom.

Székesfehérvár, 1900. február 24.

Tisztelettel: Pauer István,

Székesfehérvár sz. kir. város állatorvosa.

Védjegy

13652. sz. szabadalom szerűzetében és ezenkívül Hajdumegye összes üzleteiben.

Ennélfogva egy gazda sem mulassza állatainál a Somogyi Géza-féle állattápport alkalmazni, mely csak akkor valódi, ha a 13652 sz. szabadalmi szám és az itt látható védjegy rajta van a csomagon és a dobozon. Egy csomag 18 kr., 1/4 kilós doboz 45 kr., 1/2 kilós doboz 90 kr.

Kapható DEBRECZENBEN Gerébi Fülöp, Deutch Albert és fia, Kontsek Géza, Göczey István, Félegyházy János, Montay Barna, Kovács Gyula és Deutch Lajos uraknál. HAJDU-SZOBOSZLÓN Weber Ede, Körner Béla, H.-BŐSZÖRMÉNYBEN Klein József és Szabó Bálint, H.-NÁNÁS-on Köröskényi Antal és Schlachta János, H.-HADHÁZ-on Horovitz Mórítz, H.-SZOVÁT-on Leitner Dezső H.-NÁDUDVAR-on Bányai Gyula, KÁBAN Rozenfeld Róza fű-